



**KARATAY**  
BELEDİYESİ

KARATAY  
BELEDİYESİ'NİN  
KATKILARIYLA

Kurucusu:  
Dr. Mehmet Ali UZ

Yayın Kurulu:

Dr. Mehmet Ali UZ

Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU

Hasan YAŞAR

Ahmet ÇELİK

Ali IŞIK

Av. Serdar CEYLAN

CİLT: 23 • SAYI: 5  
6 MART 2024 ÇARŞAMBA



# KADEMİK

## Sayfalar

**Merhaba**

[/akademiksayfalar](#)

[www.merhabahaber.com](http://www.merhabahaber.com)

## HATTAT HÜSEYİN ÖKSÜZ (KONEVİ) 80. DOĞUM GÜNÜ ÖZEL SAYISI-2



Ahmet  
KUŞ



## HÜSEYİN ÖKSÜZ'DEN HATIRALAR

**K**onya Büyükşehir Belediyesi 2020 yılında Konya'da Bana Konya'yı Anlat Hatırat Projesini başlatmıştı. Bu projenin bazı kitaplarını da ben deniz hazırlamıştım. Mehmet Ali Uz, Hüseyin Öksüz ve Recai Kıcıkoğlu'nun hatıralarından oluşan kitap serinin 7. kitabıydı. Hatırat serisiyle ilgili son olarak Prof. Dr. Ahmet Kâzım Ürün'le birlikte hazırladığımız "Yerel Yönetimlerde Öncü Bir İsim, Halkla İç İçe Bir Başkan - Halil Ürün" kitabı yayımlandı. Biz işlerimizin yoğunluğundan dolayı bu kitaptan sonra hatırat çalışmalarına son vermek zorunda kaldık ama proje bizden sonra da başka arkadaşların çalışmalarıyla devam ediyor. Bu yazımızda Hüseyin Öksüz için hazırladığımız hatırat kitabında yer alan hatıralardan birkaç tanesine yer vereceğiz.

Hattat Hüseyin Öksüz hüsn-i hat alanında yapmış olduğu çalışmalarla ülkemize önemli hizmetlerde bulunmuştur. Hüseyin Öksüz hat sanatının Osmanlıdan Cumhuriyete naklinde köprü vazifesi görmüş olan hattatlardan biri olan Hamid Aytaç'dan icazet almıştır. Tecrübelerini öğrencilerine de cömertçe aktaran Hüseyin Öksüz yıllarca talebe yetiştirerek, icazet vererek silsileye sağlam halkalar eklemiştir. Özellikle Hüseyin Öksüz gibi hocalarımızın göstermiş olduğu azim, gayret ve sabır sayesinde hüsn-i hattın bilhassa Konya'da canlanması ve Konya'dan bütün dünyaya adını duyuracak hattatların yetişmesi mümkün olmuştur. Hüseyin Öksüz Hocamıza bu özel sayı münasebetiyle Türk-İslam sanatına yaptığı katkılardan





dolayı şükranlarımızı sunar, Cenab-ı Allah'tan hayırlı ömürler temenni ederiz.

### **Babam Necip Fazıl, Şevket Eygi Gibi Arkadaşlarını Evimizde Ağırlardı**

Babam boş kaldığı zamanlarda kitap okurdu. Ben ilkokula giderken bizim evde Mevlâna'nın "Mesnevi"si, Sadi Şirazi'nin "Bostan ve Gülistan"ı, Ömer Nasuhi Bilmen'in "Büyük İslam İlmihali" vardı. Tabii babamın hayatı boyunca evimizde bir kütüphane meydana geldi. "Mesnevi"yi çok okur ve "Mesnevi"den çok bahse derdi. Dedem Esad Erbilî Hazretlerine intisap etmiş. Babam da Sami Efendi Hazretlerine intisap etmişti. Babam Sami Efendi'yi birkaç defa İstanbul'dan arabasıyla getirdi. Biz bir ara İşgalaman'dan sonra Güllükbaşı'nda oturduk. Sami Efendi Şerafettin Camii'nin oradaki evimize geldi ve sohbet etti. Hatta evimize Mehmet Şevket Eygi'nin geldiğini, Necip Fazıl'ın bizde kaldığını biliyorum. Mehmet Şevket Eygi



o günlerde Yeni İstiklal gazetesini çıkaracaktı. Konya'ya gelince babam arkadaşlarını çağırdı ve bizde toplandılar. Mehmet Şevket Eygi çıkaracağı gazete için yardım talep etti ve ondan sonra da Yeni İstiklal gazetesi çıkmaya başladı. O zaman üniversiteye yeni başlamıştım. Büyük Doğu dergisi kapanmıştı. Necip Fazıl dergiyi yeniden çıkarabilmek ve hâlini arz etmek için Konya'ya gelmişti. Necip Fazıl'ın toplantısı





da bizim evde oldu. Toplantıya Fevzi Özçimi ağabey, Doktor Ali Kemal Belviranlı, Halil İbrahim Sayar gibi isimler katıldı. Onlar Necip Fazıl'a biraz yardım ettiler. Necip Fazıl da hepsine birer senet yazıp vermiş. Hatta yazdığı senet hâlâ bizim Hacı Baba'da (Halil İbrahim Sayar) durur.

Bu tür toplantılar hep bizim evde olurdu. O dönemlerde bize çok misafir gelirdi. Annem evde tek başına yemek yapar ve gelen misafirleri ağırlardı. Daha sonra stadyumun karşısındaki Horozlu Han Sitesine taşındık. Orada 5-6 yıl oturduktan sonra babam Nalçacı'dan bir daire aldı. Nalçacı'daki evi alıncaya kadar kirada oturduk. Babam çok güvenilir bir adamdı. Herkes itibar eder, güvenir, akıl danışır. İstese evi rahatlıkla veresiye olarak alabilirdi. Evin parasının tamamını biriktirene kadar ev almadı. Babam borçlanmayı hiç sevmezdi. Her şeyi peşin alırdı ve pazarlık etmezdi. Bir şeyin fiyatını beğenir-



se alırdı, beğenmezse almazdı. Babamın hiçbir kimseyle pazarlık yaptığını görmedim. Her şeyin de en iyisini, en kalitelisini alırdı.

### **Guli Hoca Vefat Edene Kadar İrtibatımız Hiç Kesilmedi**

İlkokulu bitirince beni Guli Hoca diye bilinen Hasan Hüseyin

Yin Kulak Hoca'ya verdiler. Artık her gün Guli Hoca'nın yanına gidiyordum. Guli Hoca aynı zamanda Konya'nın kurra hafızlarından. Çok sağlam hafızdı. Kur'an-ı Kerim'i çok güzel okurdu. Bazı ramazanlarda günde iki cüz okuyarak iki hatim inerdi. Aslında "Guli" diye hocanın babasına derlerdi. Babası Konya'nın köylerinde imamlık yapmış ve Guli Hoca adıyla tanınmış.



“Guli” Orta Asya’da da kullanılan bir kelimedir. “Guli” kelime anlamı olarak Allah’ın kulu manasına gelir. Geçmiş yıllarda Konya Ticaret Odasında bir panel düzenlendi. Orada Guli Hoca’yı ben anlattım. Babası vefat edince, oğluna önceleri Guli Hoca’nın oğlu demişler daha sonra ise sadece Guli Hoca demişler. Üç yıl onda okudum. Guli Hoca babamız gibiydi, yeri gelince dayak atardı, yeri gelince de hediye verirdi. Babamla da iyi ahbaplardı. Bazen hocayı evimize davet ederdik.

Guli Hoca aynı zamanda feraiz âlimiydi. Verasetle ilgili davalarda bilirkişilik yapardı. Adliyede Şer’i Döneme ait veraset davaları olduğu zaman o dönemin kanunlarına göre taksimat yapmak için hocayı bilirkişi olarak çağırırlardı. Hoca Mecelle’ye göre taksimat yapar ve dosyayı hâkime verirdi. Guli Hoca vefat edene kadar adliyede bu işleri de yaptı.

Hastalandığı zaman hocayı ziyaret etmek için hastaneye gittim ama yatağı boştu. Karşıda oturan birisi “Hocaya mı baktın, hoca vefat etti, az önce götürdüler” dedi. Evi bugünkü Meram Müftülüğü binasının karşıdaki sokağın içindeydi. Hastaneden çıkıp evine gittim. Hocayı evin bahçesinde tenesire yatırmışlar. Güneş huzmeleri vücuduna vuruyordu. Işık sanki içine işliyordu, adeta kehribar gibi içi görünüyordu. Bir an düşündüm, kafasındaki ilim, bilgi onunla birlikte gitti. Tabii hocanın vefat etmesine çok üzül-düm.

Bayramlarda hocamı mutlaka ziyaret ederdim. Eczacı olduktan sonra da ziyaretine giderdim. Bazen akşamları hocam bizim eve gelirdi. Bir sigara verirdim ve hanım bir fincan da şekerli kahve yapardı. Benim kendi yaptığım bir kanunum vardı. Hoca “Şunu bir tıngırdat bakalım” derdi. Kanunla bir taksim yapardım. Mesela Hüseyinî taksim yaptığım zaman hocam da Hüseyinî makamından kaside ler okurdu. Makamın ne oldu-



ğunu bilmemesine rağmen o makama uygun olarak okurdu. Allah rahmet eylesin, Guli Hoca'yla irtibatımız hiç kesilmemişti.

### **Türkçe Hocamız Camide Müezzinlik Yaptığı İçin İşten Atılmış**

Konya İmam Hatip Okulu 3. sınıfında iken Türkçe hocamızın çok güzel Kur'an okuduğunu duymuştuk. Hocamıza, "Hocam sizin çok güzel Kur'an okuduğunuzu duyduk, bize de okur musunuz?" dedik. Hocamız söylediklerimizi duymazdan geldi ve okumadı. Bu isteğimizi zaman zaman tekrarladık fakat hocamız her seferinde bir bahane bulup Kur'an okumadı. Yıl sonu gelince boş dersimizde Türkçe hocamız sınıfa geldi. "Hocam nasıl olsa ders boş, artık bir engel yok, Kur'an okusanız" dedik. Hoca kürsüye geçip oturduktan sonra derin bir nefes alıp verdi. Sakin, hafif, latif bir sesle bir sayfaya yakın Kur'an okudu sonra bize dönerek "Çocuklar bugüne kadar neden okumadığımı size anlatacağım. Bundan 20-25 yıl önceydi. Çarşıda Kapı Camii'nin yakınındaydım. Ezan okununca camiye girdim. Müezzin arkadaşlar beni görünce yanlarına çağırdılar. Gidip müezzin mahfiline oturdum. Müezzinlik yaptım ve aşır okudum. Meğer orada beni tanıyan biri gitmiş, şikâyet etmiş. Beni işten attılar. Çok zor günler geçirdim. Bazı hatırlı kimselerin araya girmesiyle yalvar yakar işe dönebildim" dedi.





## **İstanbul'da Sanat Çalışmalarına da Devam Ettim**

Öğrencilik dönemimde pek fazla zorluk yaşamadım ama İmam Hatip Lisesinden Gazi Lisesine nakil olurken biraz zorluk yaşadım. Babam belirli bir harçlık gönderdiği için iktisadi bir zorluk olmadı. O günün şartlarında rahat okudum. Babam bize mesuliyet verirdi. Mesela evi kendisi bulmaz, bize buldurur-

du. Üniversiteyi kazanınca İstanbul'a gittim ve sokakları dolaşarak kalacağım evi kendim tuttum. Sadece ev sahibi ile babamı telefonda görüştüm.

İstanbul ayrı bir şehirdir. Okuldan fırsat buldukça İstanbul'un farklı semtlerini geziyorduk. Mübarek günlerde İstanbul'un en iyi hafızları hangi camide okuyorsa o camiye gidiyorduk. Hatta bir olta alıp balık tutmayı öğrenmiştim. Bazı günler Emirgan'a gidip balık tutuyordum. Evde üç arkadaş kalıyorduk. Bazen üçümüze yetecek kadar balık tutuyordum. Kaldığımız evde kalorifer yoktu. Sabah namazına kalkınca sobayı yakardık. Geçenlerde Eczacılık Fakültesini birlikte bitirdiğimiz Ahmet Günhan Bey'in yanına uğramıştım, "Senin bize yaptığın en büyük iyilik bizi namaza başlatman oldu" dedi. Maşallah şimdi hiç cemaati geçirmez, namaza çok devam eder. Öğrenciyken ibadetlerimizi hiç ihmal etmeden yapardık.

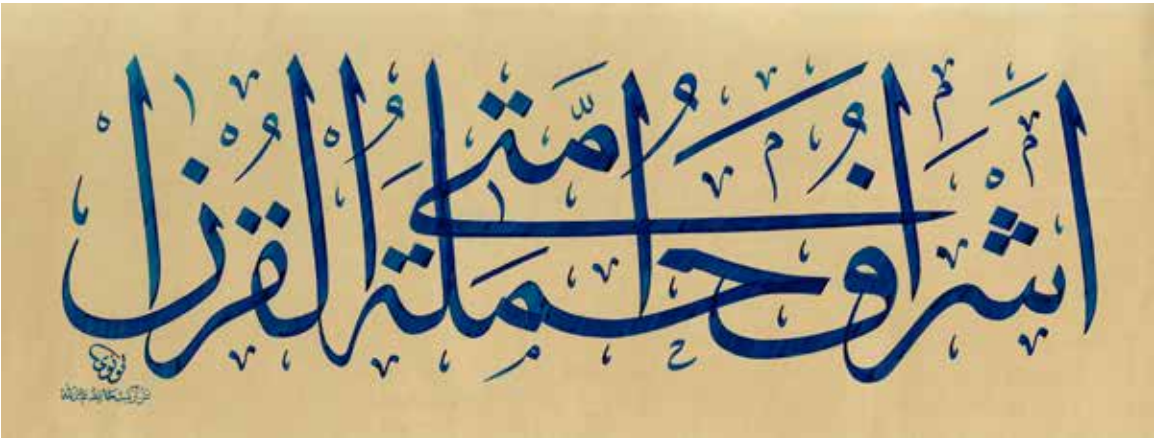




Pazar günleri 15 günde bir Şan Sineması'nda konserler olurdu. Oraya Münir Nurettin Selçuk, Sadi Hoşses gibi sanatçılar gelirdi. Konya'dayken sadece adını duyduğumuz sanatçıları orada canlı olarak dinledik. Haftada bir gün arkadaşlarla toplanıp musiki kursuna giderdik. Nezih Uzel vardı. Nezih Uzel çocukluktan itibaren Mevlevî bir aile ortamında yetişmiş. Onun grubuna devam ederdik. Senede birkaç defa konser verirdik. Samiha Ayverdi'nin grubunda ilahiler okurduk. Okulun yanı sıra İstanbul'da sanat çalışmalarına da devam ettik. Mesela Necip Fazıl'ın konferanslarına, Alaeddin Yavaşca'nın konserlerine giderdik. Birçok kişiyi İstanbul'da tanıdık. Ayrıca İstanbul'da bulunduğumuz dönemde Kubbealtı Konferanslarına da giderdik. Konferanslar haftada bir gün düzenlenirdi. Konuşma yapacak kişilerin listesi önceden ilan edilirdi. Mesela Alaeddin Yavaşca, Samiha Ayverdi orada bir konferans vermişti. Öğrenciyken fırsat buldukça buradaki konuşmaları dinlemeye giderdik.



• Hattat Hüseyin ÜKSÜZ ve Arkadaşımız Muhtar BEDİR görüşüyorlar.



döndüm. Aziziye Camii'nin karşısından geçerken camiye bakan boş bir dükkân gördüm. Dükkânın kime ait olduğunu sordum. Dükkânın sahibi yaşlı birisiymiş. Esasında dükkân Oğlakçı Vakfına aitmiş fakat müsteciri orada oturuyormuş. O zat ölmüş, dükkânla damadı ilgileniyormuş. Dükkân sahibiyle anlaşıp eczaneyi ilk olarak orada açtım. On yıl eczacılık yaptım, aslında işlerim de iyiydi ama her şeyin bir nasibi var. Orada nasibimiz bitince mesleği değiştirdik. Mehmet Helvacıoğlu, Ahmet Günhan, Veysel Candan, Bekir Altay, Ali Kocamaz, Rüştü Kişnişçi ve Ali İhsan Yavuz ile Eczacılık Fakültesini aynı devrede okuduk. Bizimle birlikte kız arkadaşlarımız da vardı. Onlar da eczane açtılar. Bizim devreden olan 10-15 kişi Konya'da eczane açtı.

### **Mevlâna İhtifallerinde 10 Yıl Ney Üfledim**

Hat sanatının yanı sıra musiki ile de ilgilendim. Kanun ve neylerimi kendim yapardım. O yıllarda Konya'da pek fazla ney yapan yoktu. Musiki korusu da yoktu. Kemal Telliler ve Hasan Çopur ney yaparlardı. Ankara'da ney yapımıyla uğraşan Andaç

O zaman Florya Plajı pırl pırl pırlıydı. Yaz gelince plajlara giderdik. İstanbul'da dolu dolu yaşadık. Üniversite üçüncü sınıftayken evlendim. Babam ani bir şekilde "Hüseyin seni evlendirmeye karar verdim" dedi. İstanbul zor bir şehir olduğu için orada kalmayı hiç düşünmedim. Şimdi olsa yine İstanbul'da kalmam. Okulu bitirince hemen Konya'ya

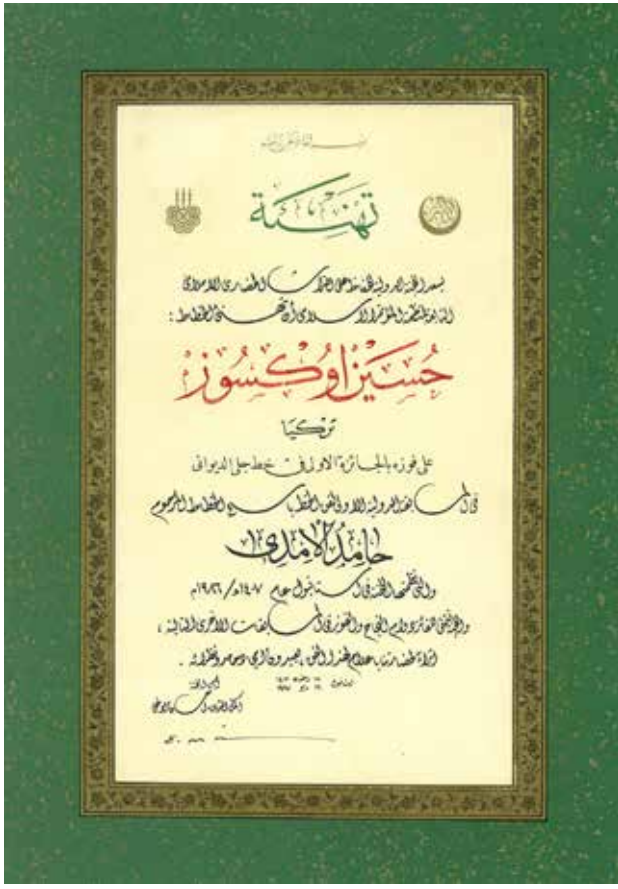




Arbaş vardı. Andaç Bey 5-6 ay kadar Konya'da kaldı ve ondan ney yapmasını öğrendim. Musiki çalışmaları evlerde toplanarak uzun yıllar devam etti. Her sene kış gelirken program yapardık. Hangi eserleri geçeceksek onları derleyip notalarını yazardık. O yıllarda Arif Biçer de buradaydı.

Memduh Derin, Fevzi Özçimi ve Kemal Telliler ağabey de bu toplantılara iştirak ederdi. Böyle bir grubumuz vardı. Kışın bu çalışmaları yapardık. Sonra Mevlâna İhtifallerinde bizim grubumuz da mutrip heyeti olarak yer aldı. Sadreddin Özçimi, Mehmet Kılıç, Arif Biçer ve bendeniz İstan-





bul'dan, Ankara'dan gelen heyete katılırdık. 1970-1980 yılları arasında 10 yıl Mevlâna İhtifallerinde ney üfledim. Tasavvuf Musikisi Korosu kurulunca artık onlar bu işi yürütmeye başladılar ve biz gitmedik.

İhtifallerde Mevlâna Hazretleri vesilesiyle birçok kişiyle tanıştık ve bütün dünyadan dostlarımız oldu. O yıllarda oteller yetmediği için misafirleri evlerimize götürürdük. Mevlâna İhtifallerine gelenleri yer bulamadıkları zaman Konyalılar evlerinde misafir ettiler. Konya'ya Kani Karaca, Kadri Şençalar, Necdet Yaşar, Cüneyt Kosal, Arif Biçer, Akagündüz Kutbay gibi musikide çok başarılı olmuş isimler gelirdi. Bu sanatçılarla ihtifal bitince akşamları bir eve oturmaya giderdik, sohbet ve musiki faslı evde devam ederdi. Bir iki yıl ihtifallere Amerikalı bir neyzen de katıldı. Bu şahıs Amerika'dan gelip ihtifallerde ney üflüyordu. Bir akşam heyeti bize davet ettim. O zaman stadyumun karşısında Horozlu Han Apartmanı'nda oturuyorduk. Musiki icra ettikten sonra Amerikalı neyzen "Türk musikisi monoton" dedi. Amerikalı öyle deyince Necdet Yaşar biraz değişti ve Akagündüz Bey'le bir şeyler konuştular ve sazları alıp bir program yaptılar. Türk musikisinin sirtolar, longalar ve saz eserlerinden müteşekkil hareketli bir fasıl yaptılar. Necdet Yaşar'ın eli tamburum üzerinde yıldırım gibi gidip geliyordu. Bir harekette 8-10 tane notaya basıyordu. Amerikalı dondu kaldı. Program bitince Necdet Yaşar eğilip "Nasıl Hasancığım?" dedi. Mesela o





Dr.Mustafa  
GÜÇLÜ\*



## ŞEHRİMİZİN KÜLTÜR HÂDİMLERİNDEN MEDAR-I İFTİHARIMIZ “ŞEYHÜ’L HATTÂTİN HÜSEYİN ÖKSÜZ” AĞABEY

**T**arihi Konya Lisesi 2’nci sınıfta iken ayrıldığım güzel memleketime on iki yıl sonra dönebilmişim. Bu zamana, İstanbul Kabataş Lisesi ile İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden mezuniyeti, iki yıl İstanbul Vakıf Gureba Hastanesi’nde çalışmayla Kağızman’da Vatani Görevi’ni ifa etmeyi sığdırmıştım. Ayrıca evlenmiş ve birkaç çocuğum da olmuştu.

14 Mart 1983 günü hasta kabulüne başlayan Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi Anabilim Dalı’nda asistandım. Yoğun bir çalışma hızıyla geçen bu dönemde ailem ve şehrimle ilgilenecek fazla bir vaktim olmuyordu. Ancak, öğrencilik (MTTB’li) yıllarımdan tanıdığım Mustafa Çalışkan, Ali Uyanık, Bülent Orman, Metin Köse, Yaşar Çalışkan, Mustafa Büyüktemiz, Mustafa Kocaker, Yüksel Çavuşoğlu, Halil Ürün gibi eski arkadaş ve ağabeylerle görüşmekteydim. Biraz gecikmeli olarak yolları hastaneye düşen Konya eşrafını hasta-hekim ilişkileri çerçevesinde yeni yeni tanımaya başlamıştım.

Hız.Mevlânâ’nın torunu Yüksek Mimar Şehabeddin Uzluk beyefendi, Haciveyis Zade Mustafa Sabri Efendi’nin oğlu Mehmet Kurucu Hoca, davamızın dik duruş sembolü Osman Yüksel Ser-

dengeçti ağabey gibi, yüzlerce güzel insanın, hasbel kader ameliyatında bulunma şerefine nail olmuşum.

Gerek muayene, gerek ameliyat, gerekse bunları ziyaret için gelen binlerce gönül insanı arasında, Mehmet Lütfi İkiz, Yusuf Gök, Necmettin Tarakçıoğlu, Mustafa Sinan Ümit gibi pek çok kıymetli kültür sevdalisini tanımak nasib olmuştu. Yoğunluğum itibarıyla bunların irfan meclislerine fazla katılamasam da, füyuzatlarından gerektiği kadar nasibdar olmasam da onlarla beraberliğim beni çok mutlu ediyor, büyük keyif alıyordum. 1987 Hacc’ını ifâ ettikten sonra asistanlığım bitmiş, artık yoğunluğum azalmış ve rahatlamıştım.

1988 yılı başlarında Konya SSK Hastanesi’nde ortopedist olarak göreve başladığım yıl, İstanbul Caddesi’nde açtığım muayenehanem, hem buluşma mekanımız, hemde kültür ocağı gibi işlev görüyordu. STK’ların faaliyetlerini takip ediyor, muayenehanemin müdaviimlerinden Mehmet Lütfi İkiz ağabey ve yakınlarının entelektüel sohbetlerinden müstefid oluyordum. Konya’nın yardımlarını Afganistan mazlumlarına ulaştırmak, basın ve kültür camiasında özel sohbet ve programlara davet edil-

\*Konya Aydınlar Ocağı Başkanı



meme vesile oldu.

Halil Ürün Ağabey'in, belediye başkanı seçildiği 1989 yılından itibaren kültürel faaliyetlerde bir artış olmuştu. O güne kadar hiç gitmediğim Konya Aydınlar Ocağı'na Av. M.Ali Uz bey başkan olmuş, M.Sinan Ümit ile bendenizide üye kaydettiği gibi yönetime de almıştı. Yapılan faaliyetlerde, hasta-hekim çerçevesi haricinde kalmış, şehrimizin medarı iftihar büyük hattatımız Ecz. Hüseyin Öksüz ağabey ve kardeşleri gibi nice değerli entelektüel aydınımızı tanıma fırsatım olmuştu. Bu konuda en önemli görev, dostluğumuzun ziyadesiyle geliştiği, "kitap kurdu" denilen. Konya'nın en çok kitap okuyan adamı, tam bir kitaphan veya bibliyoman denilen Mustafa Sinan'ındı. Okuduğu her kitabı, bana zevkle anlattığı gibi beni de tanıdığı her entellektüele büyük bir keyifle tanıştıyordu. Hattat Hüseyin Öksüz ağabey de bu şahsiyetlerin başında geliyordu. İş yerinde, evinde veya fakültesinde her yerde olursa olsun ziyaretine gidiyorduk. Ayrıca, Kayınpederi Halil İbrahim Sayar'la kardeşleri diş doktoru Dr. İsmail Öksüz ve müzehhip Sami Öksüz beyle de dostluğumuzu pekiştiriyordu.

Şehrimizin en büyük hafızlarından biri olan, Hasan Hüseyin Varol ağabeyden hayatı, hattatlığı, ailesi, çevresi, şehri dair ilgisi ve bilgisi dâhilinde pek çok hatıra dinliyorduk. Zekâi Sarsılmaz, Ali Ulvi Kurucu, Hattat Hamit Aytaç, babası pullukçu Veysel Öksüz, kırtasiyecisi Fevzi Özçimi, Şükrü Hoca vs. daha pek çok mühim şahsiyetlerin ilginç hikâyelerini anlatırken, kendisi hakkında müktesebatımızın artmasına da vesile oluyordu. Bu süreç içerisinde



de bir gece televizyonda Hayati İnanç Bey'i keyifle dinliyordum. Nabî'den, Nefî'den, Nedim'den divan şiirleri okuyor, yorumluyor, hatıralar naklediyordu. Bir ara onlar kadar kıymetli, Konyalı büyük divan şairi Veysel Öksüz'den sitayişle bahsetti, şiirlerinden okudu. Şehrim adına çok sevinirken kendi payıma çok üzülmuştüm. Rahmetli şairimizle, henüz hayattayken doyasıya bir sohbet edemeyişime hayıflanmıştım. Ortak dostlarımızın, beni tanıştırmadıklarına sitem ettim. Fazla vakit kaybetmeden "zararın neresinden dönersen kârdır" hesabıyla bu entelektüel aileye karşı Konya olarak, Aydınlar Ocağı olarak borcumuzu ödemeliydik. Şairimizin ailesi adına Hüseyin Ağabey ile mutabık kaldıktan sonra "Veysel Öksüz" kitabının yazarı Emine Yeniterzi Hanımefendi ile kitabı neşreden Selçuklu Belediyesi adına Ali Düz bey ile konuşmacı olarak Hayati İnanç ve Mustafa Çıpan beylerle görüşmeler yapılarak Anemon Otel'de şairimize vefatının 15.Yılında "Vefa Gecesi" düzenledik. Zamanla 20, 25, 30'ncü yıl vefat yıllarında olmak üzere Mevlânâ Kültür Merkezi Sultan Veled Sa-

lonu'nda, İl Halk Kütüphanesi Salonu'nda, Selçuk Üniversitesi Külliyesi'nde olmak üzere programlar gerçekleştirdik.

Selçuk Üniversitesi Rektörü Prof.Dr.Mustafa Şahin Bey ile görüşerek Edebiyat Fakültesi'nin her sene ilk dersinin "Konyalı Divan Şairi Veysel Öksüz"ün tanıtılmasıyla başlamasını rica etmiştik. Ama bu talebimiz henüz gerçekleşmedi. Ayrıca Şeyh'ül Hattatın Hüseyin Öksüz ağabey için 70'nci ve 75'nci yaşlarında, sanatının 50'nci yılında (2018) geceler düzenledik. 2004 Zümrüt

Apartmanı faciasında kaybettiğimiz Müzehhip Sami Öksüz ağabeyi de unutmamıştık.

09 Mart 2024 tarihinde "Tantavi Kültür Merkezi"nde düzenlenecek "Velâdeti'nin 80'nci Yılında Şeyh'ül Hattatın Hüseyin Öksüz'e Saygı Gecesi"nden dolayı bu güzel aileyi unutmayan, Mustafa Şahin, Uğur İbrahim Altay, Ali Düz, Mustafa Çıpan, Mustafa Sinan Ümit, Hasan Yaşar, Abdüsettar Yarar beylere teşekkür eder, Hüseyin ağabeye sıhhat, afiyet ve hayırlı ömürler dilerim.



*Şeyh*

# DOĞUMUNUN 80.YILINDA

*Hattat Hüseyin Öksüz Hoca'ya*  
**Saygı Gecesi**

## KONUŞMACILAR

Prof. Dr. Saim Sakaoğlu  
Hattat Kuddisi Doğan ve  
Talebelerinden Hatıralar

**09 MART 2024  
CUMARTESİ  
SAAT: 20:00**

Yer: Tantavi Kültür ve Sanat Merkezi

